

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8P/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202638
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3718202638.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou vo veci starostlivosti súdu o mal. deti: S. Ď., T.. XX. X. XXXX Z. Y. Ď., T.. X. XX. XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti rodičov N. Ď.O., T.. XX. X. XXXX, U. H. M. XXXX/XXX, C. H., U.. Č.. D. D. U. D. Ú. T. D. U. B. G., S. Š. XXX/XX, S. T. D., právne zastúpený Mgr. Ondrejom Bartošovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Pázmaňa 2020/30, Šaľa Z. I. Ď., T.. XX. X. XXXX, U. H. M. XXXX/XXX-X, C. H., v spojenom konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného a o vzájomnom návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd z v y š u j e výživovaciú povinnosť otca k I.. S. Ď., T.. XX. X. XXXX zo sumy 90 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne a k mal. Y. Ď., T.. X. XX. XXXX zo sumy 70 eur na 90 eur mesačne, a to od 1. 9. 2018, ktoré výživné je otec maloletých detí povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Nedoplatok na výživnom otca z titulu jeho zvýšenia za obdobie od 1.9. 2018 do 16. 1.2019 na mal. S. vo výške 100 eur a na mal. Y. vo výške 100 eur, je otec povinný splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že prvá splátka zameškaného výživného je zročná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšku súd návrh matky z a m i e t a .

IV. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Pov. Bystrica č.k. 3P66/2014-69 zo dňa 23. 9. 2015 v časti o výživnom.

V. Súd vzájomný návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

VI. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka podala dňa 11. 9. 2018 na tunajší súd návrh, ktorým žiadala zvýšiť výživné na mal. deti Ď.: S. Z. Y., a to na každé dieťa na sumu 150 Eur mesačne od 1. 9. 2018. V návrhu uviedla, že jej manželstvo s otcom mal. detí bolo rozvedené rozsudkom tun. súdu č. k. 11P111/2015-38, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. 10. 2015. Uvedeným rozsudkom boli obe mal. deti zverené do jej výchovy a otec bol zaviazaný prispievať na I.. S. výživným vo výške 90 Eur mesačne a na mal. Y. vo výške 70 Eur mesačne. Návrh na zvýšenie výživného odôvodnila tým, že v čase pôvodného rozhodovania o výživnom mal. Y. navštevovala materskú školu, teraz už nastupuje do 2. ročníka na ZŠ, čím vzrástli aj náklady na

jej vzdelávanie a výchovu. Navštevuje školský klub, za ktorý sa platí 20 Eur mesačne, náklady na jej stravu sú vyššie, a to 22 Eur mesačne. Navštevuje aj krúžky, ktoré musí mesačne hradiť. I.. S. nastupuje do 6. ročníka ZŠ, taktiež v súvislosti s ním sú zvýšené náklady na vzdelávanie a výchovu. Na stravu sa zvýšili na sumu 24 Eur, školský klub 20 Eur mesačne a taktiež navštevuje rôzne mimoškolské aktivity: basketbalový krúžok, turistický krúžok. Navrhla, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť a nedoplatok na výživnom do dňa rozhodnutia, aby súd uložil otcovi splácať spolu s bežným výživným. Poukázala tiež na to, že v čase pôvodného rozhodovania súdu o výživnom otec pracoval iba na dohodu, kde mal príjem 5 CZK na hodinu. Podľa jej informácií momentálne je zamestnaný na trvalý pracovný pomer a jeho mesačné príjmy sú okolo 1.000 Eur, pričom ona zarába cca 420 Eur v priemere.

2. Otec sa k návrhu matky vyjadril písomným podaním doručeným tun. súdu dňa 11. 12. 2018, v ktorom žiadal, aby súd jej návrh zamietol. Uviedol, že nesúhlasí so zvýšením výživného, pretože od 15. 1. 2018 začal pracovať v agentúre IC AUMONT, s.r.o, kde síce mal dobrý príjem, ale odvtedy sa jeho pomery zmenili, pretože 20. 8. 2018 bol prepustený po tom, ako ukončil PN. Následne sa zamestnal v agentúre SK JOB s.r.o., kde dosahoval príjem len 240 Eur. V tejto agentúre pracoval do 24. 10. 2018, pracovný pomer s ním bol ukončený v skúšobnej dobe. Dôvodom bola skutočnosť, že nastúpil na výkon väzby, ktorý nastúpil dňa 30. 10. 2018, kde sa momentálne aj nachádza, pričom nie je pracovne zaradený. V budúcnosti aj keď bude pracovne zaradený, jeho príjem nebude vyšší ako 200 Eur. Podľa neho ani jeden z detí nenavštevuje školskú jedáleň a mal. Y. nenavštevuje ani školský klub. Zároveň v tomto vyjadrení otec požiadal o zníženie výživného na mal. Y. Ď. Z. T. I.. S. Ď., a to na každého na 30 Eur mesačne a to dňom 1. 9. 2018. K svojmu podaniu pripojil potvrdenie o zamestnaní, potvrdenie o PN, pracovnú zmluvu, oznámenie o skončení pracovného pomeru.

3. Matka s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila s poukazom na to, že je samoživiteľka s mesačným príjmom 400 Eur, teda žije s deťmi na hranici chudoby, keďže otec si neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom. Je voči nemu vedené exekučné konanie, avšak bezúspešne, keďže nikde nikdy nebol riadne zamestnaný na trvalý pracovný pomer a pracoval vždy formou dohôd o výkone práce, resp. pracoval na čierno, čím sa zámerne vyhýbal nielen plneniu vyživovacej povinnosti ale aj plateniu iných pohľadávok. Spochybnila, že otec nemôže vedieť, že pokiaľ sa zamestná, aký jeho príjem bude, tak ako to uvádzal vo svojom vyjadrení, že bude 200 Eur. Zdôraznila, že otec sa zámerne vyhýbal plneniu svojej vyživovacej povinnosti voči deťom, je potrebné vziať do úvahy správanie otca ako aj sociálnu a ekonomickú situáciu jej rodiny. Nie je možné z jej príjmu užiť 2 školopovinné deti, zaplatiť im šk. potreby, krúžky, ošatenie, nájom, stravu. Doposiaľ určené výživné nie je dostatočné ani na pokrytie základných potrieb detí. Samotný fakt pobytu otca mal. detí vo výkone trestu nie je dôvodom zníženia vyživovacej povinnosti, a teda aj návrh otca je nedôvodný a v rozpore so záujmami mal. detí. Otec je vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú tr. činnosť, čo nie je možné považovať za dôvod pre zníženie doposiaľ určeného výživného.

4. Kolízny opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadril.

5. Súd vzájomný návrh otca na zníženie výživného spojil na spoločné konanie s konaním o návrhu matky na zvýšenie výživného, a to uznesením č. k. 8P/58/2018-69 zo dňa 16. 1. 2019.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré predložila matka ako aj otec, oboznámením sa s obsahom spisu tun. súdu 11P/111/2015, 5P/22/2016, oboznámením sa s rozsudkom tun. súdu č. k. 3P/66/2014-69 zo dňa 15. 11. 2015, a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Rozsudkom tun. súdu č. k. 3P/66/2014-69 zo dňa 12. 11. 2015 bolo manželstvo rodičov mal. detí rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej obe mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke, otec sa zaviazal na čas po rozvode prispievať na výživu mal. S. sumou 90 Eur mesačne a na mal. Y. sumou 70 Eur mesačne. Zároveň týmto rozsudkom bol aj upravený styk otca s mal. deťmi. Z predmetného rozsudku súd zistil, že v čase rozhodovania o výživnom navrhovateľka pracovala v spol. EMOS ALUMATIC s.r.o. Pov. Podhradie s priemerným čistým mesačným príjmom 390,19 Eur a otec mal. detí pracoval cez spol. Rasken Consulting pre spol. Fajne s priemerným čistým mesačným zárobkom 380 až 400 Eur. Ďalšie vyživovacie povinnosti ani jeden z rodičov nemal. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20. 11. 2015.

8. Súd poznamenáva, že matka spolu s návrhom síce pripojila daný rozsudok č.k. 3P/66/2014-69 ale zrejme omylom ako poslednú stranu je ofotené poučenie z rozsudku 11P/111/2015-44 zo dňa 23. 9. 2015. Správne však daný rozsudok bol vyhlásený 12. 11.2015 tak, ako to súd zistil v registri tun. súdu a z pripojeného rozsudku, ktorý si z registra súd zabezpečil.

9. Zo spisu tun. súdu sp. zn. 11P/111/2015 súd zistil, že v danom konaní matka ešte predtým, než bolo jej manželstvo s otcom mal. detí rozvedené, podala dňa 14. 8. 2015 návrh na určenie výživného s poukazom na to, že otec si neplní vyživovaciu povinnosť voči deťom, neprispieva jej ani na domácnosť, takže všetky potreby domácnosti aj detí zabezpečuje výlučne ona. V danej veci bolo rozhodnuté dňa 23. 9. 2015 rozsudkom č. k. 11P/111/2015-38, ktorým bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej sa rodičia dohodli, že obe mal. deti budú zverené matke a otec sa zaviazal prispievať na ich výživu rovnakou sumou, ako bol zaviazaný v neskoršom rozsudku o rozvode, a to na mal. S. po 90 Eur mesačne a na mal. Y. po 70 Eur mesačne. Týmto rozsudkom zároveň bol otec zaviazaný nedoplatok na výživnom za obdobie od júna 2015 do 30. 9. 2015 v celkovej výške 320 Eur na mal. S. a 240 Eur na mal. Y. zaplatiť v splátkach vo výške 20 Eur mesačne, ktoré bol zaviazaný poukazovať spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7. 10. 2015. V čase určovania výživného v danom konaní sp. zn. 11P/111/2015 podľa odôvodnenia rozsudku otec bol zamestnaný na dohodu s príjmom 55 CZK na hodinu, predtým pracoval s príjmom 5 Eur na hodinu. Matka dosahovala v tom čase príjem 350 Eur mesačne.

10. Zo spisu tun. súdu sp. zn. 5P/22/2016 súd zistil, že v danom konaní matka žiadala o novú úpravu styku s poukazom na to, že styk, ktorý bol dohodnutý predtým otec nedodržiava a chodí pre deti nepravidelne. V danom konaní bola schválená dohoda o styku otca maloletými deťmi rozsudkom sp. zn. 5P22/2016-18 zo dňa 26. 7. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. 8. 2016.

11. Z potvrdenia zamestnávateľa matky o príjme (EMOS ALUMATIC spol. s.r.o. Pov. Bystrica) zo dňa 7. 9. 2018, ktoré predložila matka spolu s návrhom, súd zistil, že jej priemerný mesačný príjem do dňa vystavenia potvrdenia bol 448,14 Eur.

12. Zo správy zamestnávateľa matky detí zo dňa 12. 11. 2018, ktorú si vyžiadal súd, zistil súd, že matka je v danej spoločnosti zamestnaná od 22. 9. 2014 upratovačka, kantínska, práčka aj žehlička. Svoje pracovné povinnosti si plní svedomito, v práci je nekonfliktná a ochotná vykonávať aj práce nad rámec priameho zadelenia. Zamestnávateľ zároveň pripojil mzdové listy matky mal. detí za r. 2018, z ktorých súd zistil priemerný čistý mesačný príjem 431,73 Eur za obdobie od januára 2018 do decembra 2018.

13. Zo správ bývalého zamestnávateľa otca mal. detí spol. IC AUMONT s.r.o. Svidník zo dňa 15. 11. 2018 a 12.12.2018 súd zistil, že otec mal. detí pracoval v uvedenej spoločnosti od 15. 1. 2018 do 20. 8. 2018, pričom pracovný pomer bol s ním ukončený dohodou, pričom dôvodom ukončenia pracovného pomeru dohodou boli časté práceneschopnosti otca. Z pripojeného prehľadu PN otca mal. detí súd zistil, že tento bol PN v období od 24. 4. 2018 do 30.4. 2018, 1. 6. 2018 do 3. 6. 2018 a od 3. 8. 2018 do 20. 8. 2018. V predmetnej spoločnosti príjem otca podľa pripojeného mzdového listu za obdobie od januára 2018 do júla 2018 bol 5.432,50 Eur netto, t.j. v priemere 776 Eur za mesiac + mal vyplatené aj nemocenské dávky, a to v mesiaci apríl vo výške 124,32 Eur, jún 30,31 Eur a august 174,69 Eur. Bývalý zamestnávateľ k správe pripojil aj zoznam evidovaných exekúcií v počte 6 s tým, že predmetné exekúcie nie sú špecifikované.

14. Otec mal. detí k svojmu písomnému vyjadreniu, obsah ktorého je uvedený v ods. 2 odôvodnenia tohto rozsudku, pripojil potvrdenie o zamestnanosti, z ktorého súd zistil, že výživného sa týkala exekúcia len jedna a to EX 249/2016, ktorá je vedená u súdnej exekútorky Ing. Mgr. B. R. a vymáhaná suma celková je 5.913,67 Eur, z toho splatená je 2.812,16 Eur.

15. Otec k svojmu vyjadreniu pripojil aj pracovnú zmluvu ohľadom pracovného zaradenia u zamestnávateľa S.K JOB s.r.o. Šaľa, z ktorej súd zistil, že pracovný pomer otcovi mal. detí vznikol 23. 8. 2018, bol uzavretý na dobu určitú do 31. 12. 2018, mzdové dojednanie bolo 240 Eur mesačne s tým, že pracovný pomer bol dojednaný na skúšobnú dobu. Podľa pripojenej pracovnej náplne mal vykonávať pomocné prípravné a manipulačné práce. Dňa 24. 10. 2018 otec oznámil uvedenému zamestnávateľovi ukončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe, a to k 24. 10. 2018.

16. Právny zástupca otca v písomnom podaní uviedol, že aj v prípade pracovného zaradenia počas výkonu trestu by odmena otca mal. detí nepostačovala ani na úhradu aktuálneho výživného a už vôbec nie zvýšeného výživného. Vzhľadom na to aj s poukazom na aktuálnu súdnu prax, v zmysle ktorej nie je možné zvyšovanie výživného počas výkonu trestu odňatia slobody, žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu. Zároveň oznámil, že otec mal. detí je vo VTOS, v ktorom bude minimálne ďalších 13 mesiacov, pokiaľ nedôjde ešte k premeneniu ďalšieho podmieneného trestu.

17. Súd si zabezpečil pripojenie trestných rozsudkov z registra tun. súdu, pričom zistil, že rozsudkom č.k. 2T/214/2015-178 zo dňa 23. 11. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. 1. 2016, bol otec mal. detí uznaný vinným z pokračovacieho prečinu sprenevery, za čo bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok.

18. Z rozsudku tun. súdu č.k. 1T/45/2017-112 zo dňa 9. júna 2017 súd zistil, že týmto rozsudkom bol otec mal. detí uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, pričom v čase rozhodovania dlh na výživnom za obdobie november 2015 až máj 2017 bol vo výške 2.589,90 Eur. V odôvodnení predmetného rozsudku súd uviedol, že otec nikde nepracoval od mesiaca november a úmyselne sa vyhýbal práci, pracoval od 21. 3. 2016 do 25.5. 2016 na skrátenej pracovnej úvazok v spoločnosti Gazu SK s.r.o. Nová Dedinka, z ktorej práce bol prepustený v skúšobnej dobe z dôvodu zlej pracovnej morálky a absencie na pracovisku. Potom pracoval krátkodobo, a to od 3. 2. 2016 do 20. 3. 2016 v spol. GAZU SK s.r.o. Nová Dedinka, potom od 28. 7. 2016 do 7. 9.2016 v spol. Atipic interier design s.r.o. Šaľa a od 13. 1. 2017 do 7. 2. 2017 v spol. ELTA s.r.o. Vinohrady nad Váhom. Ďalej je v rozsudku konštatované, že do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Pov. Bystrica nezaevidoval a na výživu svojich mal. detí neprispieval.

19. Z lustrácie v ZVJS súd zistil, že otec mal. detí nastúpil trest odňatia slobody titulom rozsudkom sp. zn. 1T 45/2017-112 dňa 30. 10. 2018 a tento trest bude vykonávať do 30. 6. 2019. Okrem toho titulom rozsudku sp. zn. 2T 214/2015-178 bude vykonávať taktiež trest a to od 30. 6. 2019 do 30. 12. 2019.

20. Zo správy ÚVTOS v Dubnici nad Váhom zo dňa 7. 12. 2018 súd zistil, že otec mal. detí nie je pracovne zaradený a nepoberá pracovnú odmenu.

21. Kolízny opatrovník na pojednávaní vypovedal, že vykonali pohovor s matkou, ktorá opätovne im uviedla, že sa nachádza v zložitej finančnej situácii, nakoľko má nízky pracovný príjem, deti sú vekovo staršie, vyspelejšie, mal. Y. nastúpila na základnú školu. Mal. S. nastúpil na druhý stupeň ZŠ, matka sa snaží deťom zabezpečiť všetky ich potreby, čo sa týka potrieb do školy, oblečenia, stravy, voľnočasových aktivít, záujmových krúžkov, nachádza sa však v zložitej finančnej situácii, a to aj z toho dôvodu, že otec je v súčasnosti vo VTOS, kde jeho príjem momentálne je neistý. Uviedla ďalej, že je v záujme mal. detí, aby vyž. povinnosť otca bola zvýšená, avšak v súčasnej dobe je situácia skomplikovaná práve tým, že otec je vo VTOS, ale deti sú vekovo staršie, vyspelejšie, čiže matka skutočne oprávnené žiada o zvýšenie vyživovacej povinnosti. Kolízny opatrovník žiadal, aby súd Pri rozhodovaní prihliadol aj na fakt, že otec si väzobné stíhanie zapríčinil svojim vlastným nezodpovedným konaním.

22. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

23. Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

24. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že rodičia mal. detí už nie sú manželia, ich manželstvo bolo rozvedené právoplatne rozsudkom sp. zn. 3P/66/2014-69 zo dňa 12. 11. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 11. 2015. Predmetným rozsudkom súd schválil dohodu rodičov ohľadom výšky výživného na čas po rozvode, podľa ktorej sa otec zaviazal prispievať na mal. S. výživným vo výške 90 Eur mesačne a na mal. Y. 70 Eur mesačne. Uvedené rozhodnutie o výživnom je posledným rozhodnutím, kedy súd určoval výšku výživného, pričom v čase tohto posledného určenia mal. S. mal 7 rokov a mal. Y. mala necelé 4 roky. Matka v tom čase mala príjem 390,19 Eur, otec pracoval s príjmom 380 až 400 Eur mesačne.

27. Je nesporné, že od poslednej úpravy výživného sa podstatne zmenili pomery predovšetkým na strane maloletých detí, a to prirodzeným plynutím času. Deti sú o viac ako 4 roky staršie, vyspelejšie. V čase poslednej úpravy mal. syn bol žiakom I. stupňa ZŠ, v súčasnosti nastúpil na II. stupeň. Mal. Y. bola v predškolskom období, v súčasnosti je žiačkou I. stupňa ZŠ. Je teda nesporné, že na strane detí rozhodne došlo k zvýšeniu nákladov potrebných na nielen ich výživu, ošatenie ale aj k zvýšeniu nákladov spojených so zabezpečovaním hygienických prostriedkov, so zdravotnou starostlivosťou a zabezpečovaním školských potrieb.

28. Súd pri rozhodovaní o zmene doposiaľ určeného výživného musí prihliadať nielen na zmenu pomerov na strane detí, ale aj na zmenu pomerov na strane rodičov. V prípade matky síce od poslednej úpravy výživného vzrástol zárobok z priemerného mesačného príjmu 319,19 Eur na 431,73 Eur, čo však súd kvalifikuje ako zvýšenie veľmi minimálne, ktoré nepostačuje ani na pokrytie inflácie. Preto súd musí konštatovať, že nie je možné, aby matka v dostatočnej miere dokázala zabezpečiť všetko potrebné pre zdravý duševný a telesný vývoj svojich detí, zvlášť za situácie, keď otec si dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom, pričom z daného príjmu musí tiež platiť nájomné, ošatenie, zabezpečenie hygienických potrieb, liekov a pod. Je nesporné, že výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, obuv, ošatenie, šk. pomôcky,) ale i ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolenie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Všetky tieto potreby mal. detí sú bezprostredne determinované schopnosťou a možnosťou rodičov, ich majetkovými pomermi. Z dokazovania vyplynulo, že dlhodobo všetky tieto potreby uspokojuje predovšetkým matka, ktorá keďže otec si dobrovoľne a riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť.

29. Z dôkazov vyplynulo, že otec má dlhodobo na výživnom dlh, takisto, že v dôsledku neplnenia si vyživovacej povinnosti bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, za čo bol aj odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne. Predmetný rozsudok, ktorým mu bol tento trest uložený nadobudol právoplatnosť 24. 4. 2018.

30. V čase poslednej úpravy výživného otec pracoval so zárobkom 380 až 400 Eur mesačne. Od januára do augusta 2018 mal však príjem skoro 800. € a napriek tomu uzatvoril so svojim zamestnávateľom IC - AUMONT, s.r.o. dohodu o ukončení pracovného pomeru, pričom podľa správy uvedeného zamestnávateľa dôvodom ukončenia pracovného pomeru dohodou mali byť časté PN otca detí. Z prehľadu týchto PN síce je zistená opakovaná PN otca detí, avšak nedošlo k ukončeniu jeho pracovného pomeru výpoveďou, ale dohodou, pričom súd je toho názoru, že s takýmto spôsobom ukončenia pracovného pomeru nemusel otec súhlasiť. Znamená to teda, že tým, že s dohodou súhlasil, pričínal sa o to, že prišiel o príjem, ktorý v danej spoločnosti dosahoval a z ktorého príjmu by mohol zabezpečovať riadne platenie výživného. Z dôkazov tiež vyplynulo, že otec aj v minulosti nepracoval zodpovedne s vedomím, že musí predovšetkým zabezpečiť prostriedky pre výživu a výchovu svojich detí, naopak, mal zlú pracovnú morálku, často menil zamestnanie, a teda svojím nezodpovedným správaním sa sám pripravil o možnosti lepších príjmov.

31. Z lustrácie v ÚZVJS je preukázané, že otec detí je od 30. 10. 2018 vo VTOS pre neplatenie výživného, pričom nie je vo VTOS zaradený do práce, hoci je všeobecne známe, že každý odsúdený ak chce, môže vo VTOS pracovať. Z lustrácie súd ďalej má za preukázané, že otec detí od 30. 6. 2019 bude vykonávať trest odňatia slobody pre pokračovací prečin sprenevery, a to napriek tomu, že za tento prečin bol odsúdený podmienečne. Zo správy ZVJS je však zrejmé, že daný trest mu bol premenený na TOS. Uvedené opätovne svedčí o jeho nezodpovednom správaní sa, keď vedomý si toho, že

mu môže byť podmienene uložený trest premenený na TOS, ak sa dopustí úmyselného trestného činu, spôsobil, že k tomu došlo.

32. Pri stanovení výšky výživného súd zohľadnil to, že príjem matky je minimálny a nepostačuje na zabezpečenie všetkých potrieb detí, ako aj to, že nie je možné akceptovať fakt, že otec detí sa dlhodobo o deti vôbec nestará a dlhodobo a opakovane si neplní a ani neplní vyživovaciu povinnosť k nim. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom nesplnil ani dodatočne pred nástupom do VTOS a dlžné výživné dobrovoľne nezaplatil. Takisto súd prihliadol na to, že otec detí podpísaním dohody o ukončení PP v spol. IC - AUMONT sa dobrovoľne vzdal svojho príjmu, ktorý príjem by postačoval na platenie výživného, a preto súd pri rozhodovaní o výživnom vychádzal zo zárobku v tejto spoločnosti. Okolnosť, že otec je VTOS nemôže byť podľa názoru súdu na ujmu mal. detí a nemôže byť ani takou okolnosťou, pre ktorú by súd nezvýšil výživné zvlášť, keď naposledy bolo výživné určené pred viac ako tromi rokmi. Platíť výživné na nezaopatrované deti je prvoradou povinnosťou každého rodiča. Súd poukazuje na to, že v zmysle čl. 5 Zák. o rodine je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

33. V konaní neboli preukázané žiadne zdravotné prekážky na strane otca, ktoré by mu napriek výkonu trestu odňatia slobody bránili pracovať a dosahovať príjem, z ktorého by mohol plniť vyživovaciu povinnosť na mal. deti v potrebnom rozsahu. V zmysle § 75 ods. 1 Zák. o rodine veta druhá je nutné prihliadať i na to, že okolnosť, že sa otec t. č. nachádza vo VTOS si zapríčinil sám v dôsledku vlastného protiprávneho konania, ktorá okolnosť nemôže byť dôvodom na to, aby boli upreté práva mal. detí na výživné. Takisto táto okolnosť nemôže byť dôvodom, aby súd vyhovel návrhu otca ohľadom zníženia jeho vyživovacej povinnosti k deťom na sumu 30 Eur mesačne, a to od 1. 9. 2018 ako žiadal otec v svojom vyjadrení, ktorý vzájomný návrh súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 16. 1. 2019 spojil na spoločné konanie s konaním o návrhu matky na zvýšenie výživného.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol o zvýšení výživného u mal. S. zo sumy 90 Eur na 110 Eur a u mal. Y. zo sumy 70 Eur na 90 Eur mesačne, a to od 1. 9. 2018, teda od kedy žiadala matka, ktorá výška je podľa názoru súdu primeraná s prihliadnutím na odôvodnené potreby mal. detí. Matka žiadala zvýšiť výživné na sumu 150,- € na každé dieťa a keďže súd priznal výživné nižšie, vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol.

35. Z dôvodu, že súd rozhodol o zvýšení výživného, súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, keďže dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie výživného a na zníženie splnené nie sú.

36. Z titulu zvýšenia výživného od 1. 9. 2018 do dňa rozhodnutia na mal. S. aj na mal. Y. vznikol nedoplatok u každého dieťaťa vo výške 100 Eur (v prípade mal. S. 100 Eur - 90 Eur = 20 Eur x 5 mesiacov = 100 Eur, a v prípade Y. 90 Eur - 70 Eur = 20 Eur x 5 mesiacov = 100 Eur), pričom tento nedoplatok na výživnom je otec povinný splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 Eur mesačne na každé dieťa až do úplného vyrovnania dlhu, a to za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Pov. Bystrica č. k. 3P66/2014-69 zo dňa 12. 11. 2015 v časti o výživnom.

38. Súd vo veci rozhodol napriek tomu, že ani jeden z rodičov sa pojednávania nezúčastnil. Otec uviedol, že súhlasí, aby vo veci bolo konané v jeho neprítomnosti s tým, že k návrhu matky sa písomne vyjadril. Je síce pravda, že v danom vyjadrení namietal klamlivé uvedenie skutočnosti, že Y. navštevuje školský klub, že deti chodia do šk. jedálne, čo matka ani nepoprela, a k tejto otcom tvrdenej skutočnosti sa nevyjadrila, avšak súd je toho názoru, že aj pokiaľ by nebola preukázaná dochádzka detí do šk. jedálne a dochádzka Y. do šk. klubu, tak rozhodne odstup času od poslednej úpravy výživného je dôvodom na to, aby súd skonštatoval, že na strane detí došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Teda aj bez ohľadu na to, že matka by nevynakladala náklady na stravu v šk. jedálni alebo neplatila by poplatky v súvislosti so šk. klubom, ak nejaké poplatky platené sú, tak samotná skutočnosť, že deti sú podstatne staršie, než boli v čase poslednej úpravy, postačuje na to, aby súd vyživovaciu povinnosť zvýšil tak, ako to v tomto prípade urobil s poukazom na odôvodnenie, v ktorom je zdôvodnené, prečo súd dospel k záveru, že zvýšenie výživného je potrebné.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 C.m.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 Cm.p.).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 C.m.p.).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 C.m.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.